

danne Leiligheder — kan kjøbe det store Fleertal af Hestene til en Priis af imellem 200 og 220 Rd. Jeg har endog for 2 Aar siden selv været Vidne til, at en enkelt Hest er bleven solgt til 178 Rd., men nu ere Forholdene blevne saaledes, at det er blevet saa at sige umuligt for Communerne at faae nogen Hest til en ringere Priis end 275 Rd. Naar man seer Remontecommissionen kjøbe Heste til en Gjennemsnitspriis af 200 à 220 Rd., antager jeg netop, at Communerne, naar de faae Tilbud om at kunne slippe med at give 200 Rd., maae være sjældent godt tilfredse. — Hvad min egen Stilling til dette Lovforslag angaaer, maa jeg tilstaae, at den er noget særlig overfor de Flestes her, idet der nemlig er to Ting, som vække Betænkelse hos mig. Den første er, at jeg troer, at det, her er foreslaaet, vil blive dyrere for Statskassen, og den anden er den, at jeg tvivler om, at det vil blive til videre Gavn for Hæren, men jeg kan ikke omhandle den ene Ting uden tillige at omhandle den anden, da de hænge saa nøie sammen. Det hedder i Motiverne, at Udstationeringen forudsættes at skulle skee ved Krigsministeriets Foranstaltning. De ærede Medlemmer for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rjær) og for Ribe Amts 1ste Valgkreds (J. Christensen) have udtalt, at det skulde være i snevrere Kredse, men saavidt jeg husker, hedder det i Motiverne, at det skal være indenfor Brigadefredsene, hvilke jo ikke ere saa snevre. For Nieblittet er det imidlertid saaledes, at der i Anledning af Hærløven er nogle enkelte Udskrivningslægder, som skulle levere Hestene ved Oprettelsen af det nye Dragonregiment; jeg veed ikke, om de skulle levere dem til Eskadronerne, men hvis det er Tilfældet, ville de have det meget længere, hvorimod det efter Motiverne, som sagt, skal være indenfor Brigadefredsene. Naar man seer hen til, at de skulle udstationeres ved Krigsbeskyttelsens Foranstaltning igjennem Regimenterne efter skriftlige Tilbud, forekommer det mig, at der, jeg kunde fristes til at sige, var Anledning til at antage, at man fortrinsviis vilde lade Venner faae dem; men selv om man ikke kan gaae ud derfra, synes det mig, at der kunde være Anledning til at tænke sig, at Krigsbe-

skyttelsen ikke ved den nu paatænkte Ordning vil være saa sikker, som den er det ved den nuværende Ordning, nemlig igjennem Communerne. Det er ganske naturligt, at Regimenterne umuligt kunde kjende de Folk, hvorfra saadanne skriftlige Tilbud komme, og der maa jo i saa Tilfælde fordres Caution, da Krigsbeskyttelsen ellers ikke vil have nogen Garanti for Hestenes gode Pleie. Jeg staaer altsaa, som sagt, paa et noget forunderligt Standpunkt. Den Æneste, som jeg hørte udtale sig fra det samme Standpunkt, hvorpaa jeg staaer, er den ærede Ordfører, thi hvis jeg ikke hørte feil, udtalte han, at han nærede nogen Tvivl om, hvorvidt det vilde være hensigtsmæssigt, hvad her foreslaaes, og jeg skal ikke nægte, at jeg virkelig har en Frygt i samme Retning. Hvad nu det andet Punkt angaaer, staaer der i Motiverne, at Hestene maae kunne bruges til let Kjørs- og Ridebrug, men det er en Ting, som Alle af Bøndestanden saa godt kjende, at de Heste, der ligesvem bruges til Kjøreheste, ere meest udsatte for at blive stive. Vi have et Exempel derpaa deri, at Hopper, som sole 3, 4 Aar i Træl og dog maae forrette deres Arbeide, selv om Kjødet bliver kjørt heelt af dem, ikke blive stive, hvorimod det er Tilfældet, naar man bruger dem til Kjøreheste. Jeg troer virkelig ikke, at det er saa fuldkommen rigtigt, at de maae kunne anvendes til let Kjørsbrug; thi Hestene ville i saa Tilfælde vist ikke blive brugbare, i alt Fald er jeg meget bange for, at de ikke ville blive det for Artilleriets Vedkommende. Jeg troer ikke, at de ville kunne udholde Strabadserne, naar de blive indkaldte; og jeg har nogen Praxis i den Retning, da jeg selv har staaet ved Artilleriet og har seet, at saadanne Heste ikke have kunnet bruges. Jeg har tænkt mig en ganske anden Ordning end den, Lovforslaget her indfører, idet jeg navnlig har tænkt mig en saadan, som den, der blev antaget af Ordføreren for det paagjældende Udvalg i 1851, hvorefter der nemlig skulde tillægges Udskrivningslægderne en Forhøielsesgodtgjørelse. Hvad jeg navnlig vilde finde heldigt, var, at Regjeringen selv vilde remontere Hestene, imod at Remontegodtgjørelsen blev tagen fra Sognene. Jeg troer, at